

Uhyret under vores terrasse ved floden Kwai. Det viser sig at være en varan af en slags.

Billederne er ikke særlig gode, men havde de været taget i det skotske højland - og ikke her i Thailand - ville de helt sikkert have vakt stor international opmærksomhed - og have glædet turistforeningen i Loch Ness og omegn:

Jeg sad på terrassen foran vores bjælkehytte, der ligger yderst på gangbroen gennem et frodigt vådområde ud til Kwai-floden. Anja var på tredje time stadig til skønhedsbehandling, hvor jeg selv havde fået en god gang Thai massage, og jeg sad nu og nød en stor Chang øl ovenpå anstrengelserne. Vi havde allerede opdaget, at der var maser af fisk, for bare vi spyttede i vandet, kom der straks en flok.

Pludselig var vandet i flodkanten i oprør. Fiskene hoppede og slog i vandet, og der var tydeligvis nogen efter dem. Det foregik lige under vores terrasse, og jeg fik øje på noget, der lignede et slangehovede, der skød gennem vandet. Jeg hev hurtigt mit kamera frem og listede hen til kanten for at se nærmere på kampen. Slangens hovede kom ind i mellem ca. 10 cm lodret op over vandet, som et periskop til en undervandsbåd, og den lange hale piskede i vandet, mens den huggede efter de rædselsslagne fisk. Tæt på kunne jeg se, at dyret måtte være ca. 2 m langt og at det havde en skældækket krop, lidt som en alligator - altså med korte ben, men med en lang øgleagtig hals og endnu længere hale. Solen var lige gået ned, og i det svindende lys - og med uhyrets lynhurtige bevægelser - var det vanskeligt at fotografere.

Når jeg er hjemme igen, skal jeg dog nok sende jer et bevis for historien. Desuden kan jeg tilføje, at da vi begge dagen efter havde fotograferet den smukke solnedgang over floden, kom uhyret ganske kort til syne - hvilket Anja kan bevidne - men desværre var en ellers

ganske idylisk lokal fiskerbåd ved at lægge garn ud i vandkanten, hvilket skræmte uhyret væk igen.

Vi er ankommet her til det vestlige Thailand efter en uges tid på øen Ko Chang, hvor vi nød samværet med Camila, Michael og de to dejlige børnebørn, Luka og Oliver på 3 og 1 år. Der var smukke strande og daglige fiskeretter, men bortset fra et par dage, hvor vi kørte rundt på motorcykel, var der ikke meget at foretage sig, når man ikke er typen, der ligger ved stranden om dagen og i baren om aftenen.

Først var vi et par dage i Bangkok, hvor en gåtur i et butiksområde fik Anjas indkøbs-seddel til at vokse yderligere. Vi sejlede også en tur over floden, hvor vi fandt ind i et net af smalle, meget intime gyder, hvor beboerne nærmest levede på "gaden", og hvor der absolut ingen turister var. Her fik vi også turens hidtil bedste måltid, grillet makrel med wokstegte grøntsager (samt naturligvis ris og øl). Der er ellers stor konkurrence om titlen, da vi dagligt får det ene mere lækre måltid efter det andet - næsten altid i en lille biks eller et gadekøkken, hvor man kan se både råvarer og tilberedning. De fleste retter koster fra 7 kr + et par kroner for ris eller nudler.

I morges lejede vi en kano ca. 12 km længere oppe ad Kwai floden og havde en flot sejltur tilbage til byen - hvor vi kunne fortøjre båden til vores egen terrasse (dog uden at møde uhyret). Det var så fint timet, at netop da vi mod slutningen sejlede under den berømte bro, kom toget, der kører de sidste ca. 50 km til endestationen på den thailandske side. Vi var selv på den tur i går for at se det dramatiske sceneri, hvor jernbanen andre steder krydser træbroer, der ligner de originale, som allierede krigsfanger var med til at bygge for den japanske besættelsesmagt under anden verdenskrig.

I morgen rejser vi videre, formentlig til Ayutthaya - den gamle kongeby med spændende kanaler, inden familien igen samles i Bangkok for de sidste dages shopping.

Tak for de mange fødselsdagshilsener og Godt Nytår til jer alle Anja og Søren